Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (prvního senátu)

1. července 2026*

„Průmyslový vzor Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Zapsaný průmyslový vzor Evropské unie představující stínidlo lamp – Starší průmyslové vzory obsažené v patentových spisech ve Švýcarsku a ve Spojených státech – Důvod neplatnosti – Individuální povaha – Prvky patentových spisů obsahujících starší průmyslové vzory, které mají být zohledněny při posouzení celkového dojmu – Článek 6 a čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 6/2002“

Ve věci T-40/25,

DecoTrend GmbH, se sídlem ve Weidenu v Horním Falcku (Německo), zástupci: C. Klawitter, advokát,

žalobkyně,

proti

Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), zástupci: E. Nicolás Gómez, jako zmocněnkyně,

žalovanému,

přičemž další účastnicí řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice v řízení před Tribunálem, je

B.K.Licht GmbH & Co. KG, se sídlem v Mnichově (Německo), zástupci: M.-H. Hoffmann, advokát,

TRIBUNÁL (první senát),

ve složení: E. Buttigieg, předseda, J. Schwarcz a E. Tichy-Fisslberger (zpravodajka), soudci,

za soudní kancelář: V. Di Bucci, vedoucí,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na to, že účastníci řízení ve lhůtě tří týdnů od okamžiku, kdy jim bylo doručeno sdělení o ukončení písemné části řízení, nepodali žádost o konání jednání, a poté, co na základě čl. 106 odst. 3 svého jednacího řádu stanovil, že bude rozhodováno bez konání ústní části řízení,

* Jednací jazyk: němčina.

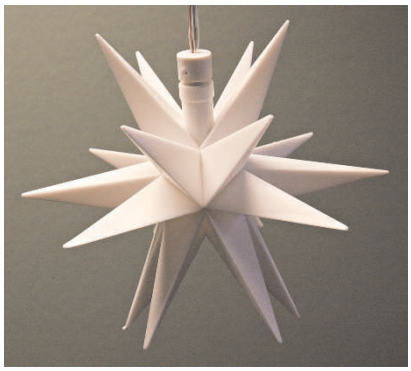
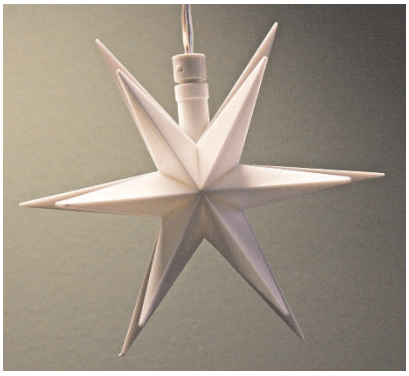
vydává tento

Rozsudek

1 Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně, společnost DecoTrend GmbH, domáhá zrušení rozhodnutí třetího odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 8. listopadu 2024 (věc R 102/2023-3) (dále jen „napadené rozhodnutí“).

Skutečnosti předcházející sporu

2 Dne 12. ledna 2022 podala vedlejší účastnice, společnost B.K.Licht GmbH & Co. KG, u EUIPO návrh na prohlášení neplatnosti průmyslového vzoru Evropské unie, zapsaného pod č. 4 031 201-0004 v návaznosti na přihlášku podanou dne 3. června 2017. Tento průmyslový vzor je vyobrazen v následujících náhledech:

	
Náhled 4.1	Náhled 4.2
	
Náhled 4.3	Náhled 4.4

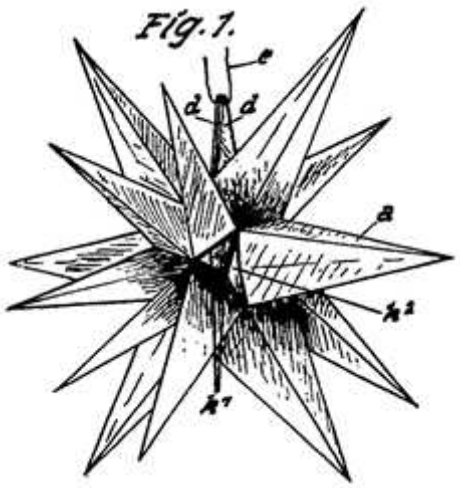
3 Výrobky, pro které má být průmyslový vzor, jehož prohlášení neplatnosti bylo požadováno, použit, náležely do tříd 26-04 a 26-05 ve smyslu Locarnské dohody ze dne 8. října 1968, kterou se stanoví mezinárodní třídění průmyslových vzorů, ve znění doplňků a pro každou z těchto tříd odpovídaly následujícímu popisu:

– třída 26-04: „Elektrické girlandy“;

– třída 26-05: „Stínidla lamp“.

4 Důvodem uplatněným na podporu návrhu na prohlášení neplatnosti byl důvod uvedený v čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o průmyslových vzorech Evropské unie (Úř. věst. 2002, L 3, s. 1; Zvl. vyd. 13/27, s. 142) ve znění před vstupem v platnost nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/2822 ze dne 23. října 2024 (Úř. věst. L, 2024/2822) ve spojení s článkem 6 nařízení č. 6/2002.

5 Ve formuláři, v němž vedlejší účastnice podala návrh na prohlášení neplatnosti, uvedla, že je tento návrh založen na patentovém spisu č. CH 132 939, podaném u Institut Fédéral de la Propriété Intellectuelle (IPI, Švýcarsko) a zveřejněném dne 16. července 1929. V tomto formuláři rovněž uvedla, že její návrh na prohlášení neplatnosti obsahuje několik příloh, včetně přílohy 2 týkající se důvodu uplatněného na podporu tohoto návrhu (viz bod 4 výše). Tato příloha 2 odpovídala uvedenému patentovému spisu, který obsahuje pět ilustrací, zejména následující ilustraci, která je v něm označena jako „Fig. 1“ (dále jen „starší průmyslový vzor D1“):

6 Konkrétně ve formuláři uvedeném v bodě 5 výše vedlejší účastnice rovněž uvedla, že odůvodnění jejího návrhu je obsaženo v jeho pěti přílohách, a sice v souboru s názvem „Begruendung Nichtigkeitsantrag.pdf“ (odůvodnění návrhu na prohlášení neplatnosti, dále jen „příloha obsahující odůvodnění“), jakož i v přílohách 1, 3, 4 a 5.

7 V bodě II přílohy obsahující odůvodnění vedlejší účastnice uvedla následující:

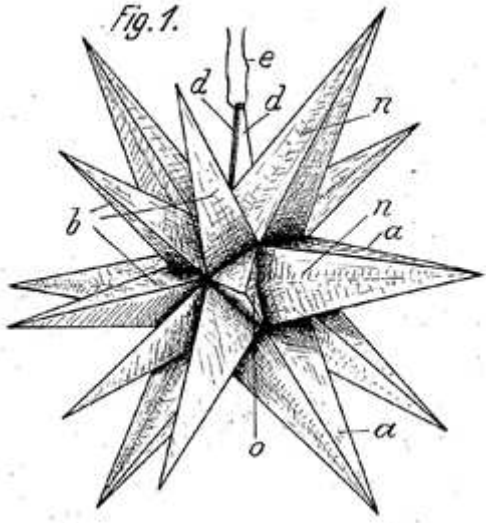
„Napadený průmyslový vzor postrádá individuální povahu, neboť vyvolává tentýž celkový dojem jako starší průmyslový vzor. Jako přílohu 2 přikládáme patentový spis ve Švýcarsku č. 132 939. […] Ilustrace 1 [Fig. 1] obsažená v tomto patentovém spise představuje tvar stínidla lamp ve tvaru

hvězdy, a představuje tedy starší průmyslový vzor ve smyslu článku 6 [nařízení č. 6/2002]. Celkový dojem vyvolaný tímto starším průmyslovým vzorem odpovídá celkovému dojmu vyvolanému napadeným průmyslovým vzorem.“

8 V bodě III přílohy obsahující odůvodnění vedlejší účastnice uvedla následující:

„Jako přílohu 4 přikládáme kopii patentového spisu ve Spojených státech č. 1 653 206 […]. Tento spis byl zveřejněn dne 20. prosince 1927. Ilustrace 1 obsažená v tomto spise představuje jiný starší průmyslový vzor. Tento patentový spis pochází od téhož vynálezce jako patentový spis ve Švýcarsku. Vyobrazení v ilustraci 1 patentového spisu ve Spojených státech je velmi podobné, nikoli však zcela totožné. I v tomto případě je nicméně ztvárněna hvězda, jejíž celkový dojem odpovídá celkovému dojmu vyvolanému napadeným průmyslovým vzorem.“

9 Tato ilustrace 1 („Fig. 1“), obsažená v patentovém spisu ve Spojených státech uvedeném v bodě 8 výše (dále jen „starší průmyslový vzor D2“), vypadá následovně:

10 Dne 17. listopadu 2022 zrušovací oddělení návrh na prohlášení neplatnosti zamítlo.

11 Dne 16. ledna 2023 podala vedlejší účastnice u EUIPO odvolání proti rozhodnutí zrušovacího oddělení.

12 Napadeným rozhodnutím odvolací senát odvolání vyhověl, rozhodnutí zrušovacího oddělení zrušil a věc mu vrátil, aby pokračoval v řízení o prohlášení neplatnosti. Odvolací senát měl totiž zejména za to, že zrušovací oddělení nesprávně založilo srovnání celkového dojmu vyvolaného napadeným průmyslovým vzorem a celkového dojmu vyvolaného staršími průmyslovými vzory na jiných prvcích patentových spisů uvedených v bodě 8 výše, než jsou starší průmyslové vzory, a sice na písemné prezentaci vynálezu a dalších ilustracích, které jsou obsaženy v těchto patentových spisech (body 40 až 43 a 50 napadeného rozhodnutí). Podle odvolacího senátu mělo zrušovací oddělení provést toto srovnání starších průmyslových vzorů D1 a D2 výlučně na základě těchto starších průmyslových vzorů, jelikož byly jedinými ilustracemi uplatněnými vedlejší účastnicí v jejím návrhu na prohlášení neplatnosti. Zatímco starší průmyslové vzory D1 a D2 byly totožné, s výjimkou několika drobných rozdílů v odstínech šedé barvy, další ilustrace obsažené rovněž v dotčených patentových spisech se jasně lišily od uvedených starších průmyslových vzorů (body 46, 47 a 50 napadeného rozhodnutí). Starší průmyslové vzory D1 a D2 byly čitelné, aniž bylo

třeba zohlednit další prvky dotčených patentových spisů, a sice písemnou prezentaci vynálezu a další ilustrace, které v nich byly obsaženy. Tyto starší průmyslové vzory znázorňující hvězdu s několika cípy měly být zohledněny pro účely srovnání s napadeným průmyslovým vzorem (body 48 a 49 napadeného rozhodnutí). Rozhodnutí zrušovacího oddělení bylo tedy stiženo „závažnou procesní vadou“, takže bylo třeba jej zrušit a vrátit věc zrušovacímu oddělení (body 51 až 53 napadeného rozhodnutí).

Návrhová žádání účastníků řízení

13 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

– zrušil napadené rozhodnutí;

– uložil EUIPO a případně vedlejší účastnici náhradu nákladů řízení.

14 EUIPO navrhuje, aby Tribunál:

– zamítl žalobu;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení v případě, že se bude konat jednání.

15 Vedlejší účastnice navrhuje, aby Tribunál:

– zamítl žalobu a prohlásil napadený průmyslový vzor za neplatný;

– podpůrně zamítl odvolání a vrátil věc zrušovacímu oddělení;

– uložil žalobkyni náhradu veškerých nákladů týkajících se řízení o prohlášení neplatnosti.

Právní otázky

16 Žalobkyně uplatňuje v podstatě dva žalobní důvody, z nichž první vychází z nesprávného právního posouzení spočívajícího v tom, že odvolací senát měl za to, že posouzení individuální povahy napadeného průmyslového vzoru musí být provedeno pouze ve vztahu ke starším průmyslovým vzorům D1 a D2, aniž se zohlední další prvky dotčených patentových spisů, a sice písemná prezentace vynálezu a další ilustrace, které jsou v nich obsaženy, a druhý vychází z nesprávného právního posouzení v rozsahu, v němž měl odvolací senát za to, že žádný z kolidujících průmyslových vzorů neobsahuje konkávní drážky nebo konvexní výdutě a ze starších průmyslových vzorů D1 a D2 nevyplývá možnost je složit.

K odkazu na písemnosti předložené u EUIPO

17 Nejprve je třeba s ohledem na to, že žalobkyně v bodě 63 žaloby odkazuje na písemnosti, které předložila v průběhu řízení před EUIPO, připomenout, že žaloba je v rozsahu, v němž odkazuje na takové písemnosti, nepřípustná, jelikož obecný odkaz, který obsahuje, nelze spojovat s žalobními důvody a argumenty rozvinutými v samotné žalobě [viz rozsudek ze dne 31. ledna 2019, Thun v. EUIPO (Ryba), T-604/17, nezveřejněný, EU:T:2019:42, bod 46 a citovaná judikatura].

18 V projednávané věci se žalobkyně omezuje na obecný odkaz na všechny písemnosti, které předložila v průběhu řízení před EUIPO, avšak neuvádí, které konkrétní pasáže těchto písemností by mohly podpořit takový žalobní důvod nebo takový argument rozvinutý v žalobě. Vzhledem k tomu, že tento obecný odkaz tedy nelze spojovat s žalobními důvody a argumenty rozvinutými v žalobě, je žaloba nepřípustná v rozsahu, v němž v ní žalobkyně provádí uvedený odkaz.

K prvnímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z nesprávného právního posouzení spočívajícího v tom, že odvolací senát měl za to, že posouzení individuální povahy napadeného průmyslového vzoru musí být provedeno pouze ve vztahu ke starším průmyslovým vzorům

19 V rámci prvního žalobního důvodu žalobkyně v podstatě tvrdí, že se odvolací senát dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že posouzení individuální povahy napadeného průmyslového vzoru musí být provedeno pouze ve vztahu ke starším průmyslovým vzorům D1 a D2. Podle žalobkyně měl odvolací senát podobně jako zrušovací oddělení zohlednit rovněž další prvky obou dotčených patentových spisů, ve kterých jsou obsaženy tyto starší průmyslové vzory, a sice písemnou prezentaci vynálezu a další ilustrace, které jsou v nich obsaženy.

20 Žalobkyně tvrdí, že vedlejší účastnice na podporu návrhu na prohlášení neplatnosti uplatnila nejen starší průmyslové vzory D1 a D2, ale i patenty ve Švýcarsku a ve Spojených státech uvedené v bodech 7 a 8 výše, jejichž spisy předložila jako přílohy 2 a 4 uvedeného návrhu. Tyto spisy přitom podle žalobkyně neobsahují pouze dva starší průmyslové vzory D1 a D2, ale rovněž jiná grafická ztvárnění dotčeného vynálezu. Uvedené starší průmyslové vzory nepostačují k vysvětlení vynálezu, který je předmětem dotčených patentových spisů. Jak správně učinilo zrušovací oddělení, je nezbytné k nim doplnit označení a popis vynálezu, jakož i odpovídající grafická ztvárnění, která vysvětlují předmět tohoto vynálezu a jeho popis, zejména díky „identifikacím písmeny rovněž umístěnými“ na starších průmyslových vzorech D1 a D2, které odkazují na popis vynálezu a umožňují pochopení grafických ztvárnění.

21 Podle žalobkyně musí být všechny průmyslové vzory a všechna starší práva uplatněné proti zápisu průmyslového vzoru předmětem výkladu, zejména za účelem jasného a jednoznačného určení celkového dojmu, který vyvolávají. Pokud je starší právo uplatňované proti zápisu průmyslového vzoru právem technického vlastnictví, jako jsou dotčené patenty, je třeba zohlednit vnímání specificky vzdělaných odborníků, a nikoli vnímání informovaného uživatele. Konkrétně je v případě práva technického vlastnictví třeba, aby „to, na základě čehož se osoba navrhující [prohlášení neplatnosti] domáhá ochrany, která může být namítána proti ochraně průmyslového vzoru, bylo jasné a jednoznačné“. V tomto rámci je podle ní nezbytný přesný přezkum staršího práva. Pokud je toto starší právo patentem, vyobrazení předmětů chráněných tímto patentem nemají být vykládána izolovaně, ale vždy v kontextu dalších prvků dotčeného patentového spisu.

22 Z dotčených patentových spisů podle ní jasně vyplývá, že jejich cílem je ochrana „svítící skládací hvězdy“ nebo „skládací svítilny“ a takto vymezený předmět musí mít z důvodu možnosti jej složit zvláštní tvar. Starší průmyslové vzory D1 a D2 samy o sobě neumožňují plně pochopit vynález chráněný dotčenými patenty a je nezbytné nahlédnout do příslušných patentových spisů za účelem výkladu a určení obsahu tvaru představovaného uvedenými průmyslovými vzory. Tyto starší průmyslové vzory nejsou nezávislé na popisu a všech dalších grafických ztvárněních obsažených v dotčených patentových spisech.

23 EUIPO a vedlejší účastnice argumenty žalobkyně zpochybňují.

24 Článek 52 odst. 1 nařízení č. 6/2002 stanoví, že s výhradou čl. 25 odst. 2, 3, 4 a 5 tohoto nařízení kterákoliv fyzická nebo právnická osoba a rovněž orgán veřejné moci k tomu zmocněný mohou předložit EUIPO návrh na prohlášení neplatnosti zapsaného průmyslového vzoru Evropské unie.

25 Podle čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002 lze průmyslový vzor Evropské unie prohlásit neplatným, pokud nesplňuje podmínky článků 4 až 9 téhož nařízení.

26 V tomto ohledu čl. 4 odst. 1 nařízení č. 6/2002 stanoví, že průmyslový vzor je chráněn jako průmyslový vzor Evropské unie, pokud je nový a má individuální povahu.

27 Ze znění čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002 vyplývá, že individuální povaha v případě zapsaného průmyslového vzoru Evropské unie musí být posuzována s ohledem na celkový dojem vyvolaný u informovaného uživatele, který se musí lišit od celkového dojmu vyvolaného průmyslovým vzorem, který byl zpřístupněn veřejnosti přede dnem podání přihlášky k zápisu nebo, bylo-li uplatněno právo přednosti, přede dnem vzniku práva přednosti. Článek 6 odst. 2 nařízení č. 6/2002 stanoví, že při posuzování individuální povahy je třeba brát v úvahu míru volnosti původce vzoru při vývoji průmyslového vzoru.

28 Z ustálené judikatury plyne, že individuální povaha průmyslového vzoru vyplývá z celkového dojmu z rozdílu nebo neexistence „déjà vu“ z hlediska informovaného uživatele ve vztahu k jakékoli přednosti v rámci stávajícího portfolia průmyslových vzorů, aniž je třeba brát v úvahu rozdíly, které nejsou dostatečně výrazné na to, aby měly na uvedený celkový dojem vliv, přestože zacházejí nad rámec bezvýznamných detailů, ale s přihlédnutím k rozdílům dostatečně výrazným na to, aby vyvolaly odlišné celkové dojmy [viz rozsudek ze dne 7. listopadu 2013, Budziewska v. OHIM – Puma (Kočkovitá šelma ve skoku), T-666/11, nezveřejněný, EU:T:2013:584, bod 29 a citovaná judikatura].

29 Podle čl. 7 odst. 1 nařízení č. 6/2002 je pro účely použití zejména článku 6 téhož nařízení průmyslový vzor považován za zpřístupněný veřejnosti, pokud byl na základě zápisu zveřejněn nebo jinak oznámen, vystavován, obchodně použit nebo jiným způsobem uveden ve veřejnou známost přede dnem uvedeným zejména v čl. 6 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení, s výjimkou případů, kdy tyto skutečnosti nemohly vejít ve známost v odborných kruzích činných v rámci Evropské unie a specializovaných v daném oboru během obvyklých obchodních činností.

30 V projednávané věci vedlejší účastnice v návrhu na prohlášení neplatnosti napadeného průmyslového vzoru, který je zapsaným průmyslovým vzorem Evropské unie (viz bod 2 výše), tvrdí, že napadený průmyslový vzor neměl v rozporu s čl. 4 odst. 1 a s článkem 6 nařízení č. 6/2002 ke dni podání přihlášky k zápisu individuální povahu ve vztahu k některým průmyslovým vzorům, které již byly zpřístupněny veřejnosti (viz bod 4 výše).

31 V tomto kontextu již bylo rozhodnuto, že podle čl. 28 odst. 1 písm. b) bodu v) nařízení Komise (ES) č. 2245/2002 ze dne 21. října 2002, kterým se provádí nařízení č. 6/2002 (Úř. věst. 2002, L 341, s. 28; Zvl. vyd. 13/31, s. 14), platí, že pokud je návrh na prohlášení neplatnosti zapsaného průmyslového vzoru Evropské unie založen na skutečnosti, že tento průmyslový vzor nesplňuje náležitosti stanovené v článcích 5 a 6 nařízení č. 6/2002, musí návrh na prohlášení neplatnosti obsahovat označení a vyobrazení starších průmyslových vzorů, které mohou tvořit překážku novosti nebo individuální povaze zapsaného průmyslového vzoru Evropské unie, a také dokumenty, které prokazují existenci těchto starších průmyslových vzorů (rozsudek ze dne 21. září 2017, Easy Sanitary Solutions a EUIPO v. Group Nivelles, C-361/15 P a C-405/15 P, EU:C:2017:720, bod 58). Je na osobě navrhující prohlášení neplatnosti, aby předložila důkazy,

které mohou prokázat existenci důvodu neplatnosti uvedeného v čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002, a sice důvodu prokazujícího, že napadený průmyslový vzor nesplňuje podmínky stanovené v článcích 4 až 9 tohoto nařízení (rozsudek ze dne 21. září 2017, Easy Sanitary Solutions a EUIPO v. Group Nivelles, C-361/15 P a C-405/15 P, EU:C:2017:720, body 59 a 60).

32 Z judikatury rovněž vyplývá, že článek 6 nařízení č. 6/2002, který odkazuje na celkový dojem, který u informovaného uživatele vyvolává „průmyslový vzor“, který byl zpřístupněn veřejnosti, musí být vykládán v tom smyslu, že posouzení individuální povahy průmyslového vzoru je třeba provést s ohledem na jeden nebo několik přesných, individualizovaných, určitých a identifikovaných průmyslových vzorů v rámci všech průmyslových vzorů zpřístupněných veřejnosti dříve (rozsudek ze dne 19. června 2014, Karen Millen Fashions, C-345/13, EU:C:2014:2013, bod 25; obdobně viz rozsudek ze dne 21. září 2017, Easy Sanitary Solutions a EUIPO v. Group Nivelles, C-361/15 P a C-405/15 P, EU:C:2017:720, bod 61).

33 Kromě toho je třeba připomenout, že čl. 3 bod 1 nařízení č. 6/2002 definuje pojem „průmyslový vzor“ jako „vzhled výrobku jako celku nebo jeho části vyplývající z jeho znaků, zejména z linií, obrysů, barev, tvaru, struktury povrchu, [nebo] materiálu výrobku jako takového, [nebo] jeho dekoru“. Z toho vyplývá, že v rámci systému upraveného nařízením č. 6/2002 je vzhled určujícím prvkem průmyslového vzoru (rozsudky ze dne 21. září 2017, Easy Sanitary Solutions a EUIPO v. Group Nivelles, C-361/15 P a C-405/15 P, EU:C:2017:720, bod 62; ze dne 8. března 2018, DOCERAM, C-395/16, EU:C:2018:172, bod 25, a ze dne 28. října 2021, Ferrari, C-123/20, EU:C:2021:889, bod 30).

34 Je tedy podstatné, aby oddělení EUIPO měla k dispozici obrázek staršího průmyslového vzoru, který musí umožnit rozeznání vzhledu výrobku, v němž je průmyslový vzor ztělesněn nebo pro který má být použit, a přesné a jasné určení staršího průmyslového vzoru, aby bylo možné v souladu s články 5 až 7 nařízení č. 6/2002 provést posouzení novosti a individuální povahy napadeného průmyslového vzoru a z toho vyplývající srovnání dotčených průmyslových vzorů. Přezkoumat, zda napadený průmyslový vzor skutečně postrádá novost nebo individuální povahu, totiž vyžaduje mít k dispozici přesný a určitý starší průmyslový vzor (rozsudek ze dne 21. září 2017, Easy Sanitary Solutions a EUIPO v. Group Nivelles, C-361/15 P a C-405/15 P, EU:C:2017:720, bod 64).

35 Z toho vyplývá, že je na účastníkovi řízení, který podal návrh na prohlášení neplatnosti, aby EUIPO poskytl nezbytné informace, a zejména přesnou a úplnou identifikaci a vyobrazení průmyslového vzoru, o kterém je tvrzeno, že má přednost, aby prokázal, že napadený průmyslový vzor nemůže být platně zapsán (rozsudek ze dne 21. září 2017, Easy Sanitary Solutions a EUIPO v. Group Nivelles, C-361/15 P a C-405/15 P, EU:C:2017:720, bod 65).

36 V projednávané věci tedy příslušelo vedlejší účastnici jakožto účastnici řízení, která podala návrh na prohlášení neplatnosti napadeného průmyslového vzoru, aby EUIPO poskytla přesnou a úplnou identifikaci a vyobrazení starších průmyslových vzorů, na nichž zamýšlela založit návrh na prohlášení neplatnosti, aby EUIPO mohl ověřit její tvrzení, podle nichž napadený průmyslový vzor nemá individuální povahu ve smyslu čl. 6 odst. 1 nařízení č. 6/2002.

37 Za tímto účelem, jak bylo připomenuto v bodech 5 a 8 výše, vedlejší účastnice v návrhu na prohlášení neplatnosti odkázala především na patentový spis ve Švýcarsku a rovněž zmínila patentový spis ve Spojených státech. Mezi účastníky řízení je nesporné, že se oba tyto patentové spisy týkají téhož vynálezu a jsou přinejmenším v podstatě totožné.

38 Je však třeba připomenout, že z čl. 52 odst. 1 Úmluvy o udělování evropských patentů, podepsané v Mnichově (Německo) dne 5. října 1973, a z čl. 27 odst. 1 Dohody o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (Úř. věst. 1994, L 336, s. 214), která tvoří přílohu 1 C Dohody o zřízení Světové obchodní organizace (WTO), podepsané v Marrákeši (Maroko) dne 15. dubna 1994 a schválené rozhodnutím Rady 94/800/ES ze dne 22. prosince 1994 o uzavření dohod jménem Evropského společenství s ohledem na oblasti, které jsou v jeho pravomoci, v rámci Uruguayského kola mnohostranných jednání (1986–1994) (Úř. věst. 1994, L 336, s. 1; Zvl. vyd. 11/21, s. 80), vyplývá, že patenty mohou být uděleny na jakékoli vynálezy bez ohledu na to, zda jde o výrobky nebo výrobní postupy ve všech technických oblastech, za předpokladu, že jsou nové, obsahují tvůrčí činnost a jsou průmyslově využitelné. Podle čl. 52 odst. 2 písm. b) uvedené úmluvy se za vynálezy ve smyslu čl. 52 odst. 1 této úmluvy nepovažují estetické výtvory. Kromě toho článek 56 téže úmluvy stanoví, že vynález se považuje za vynález zahrnující vynálezeckou činnost, jestliže pro odborníka nevyplývá zřejmým způsobem ze stavu techniky.

39 EUIPO tedy správně připomíná, že patent chrání nikoli vzhled výrobku, ale vynález, a tvrdí, že ilustrace obsažené v patentových spisech jsou prezentovány pouze jako příklad a ukazují jednu nebo více transpozic tohoto vynálezu. Tyto ilustrace tedy mohou rovněž znázorňovat různé vzhledy téhož výrobku, případně různých výrobků, které mohou konkretizovat chráněný vynález a jejichž výhody a nevýhody jsou v uvedených spisech vysvětleny. Ilustrace obsažené v patentovém spise se proto nutně netýkají téhož průmyslového vzoru. Přísluší tedy osobě navrhující prohlášení neplatnosti, která odkazuje na patentový spis za účelem zpochybnění individuální povahy zapsaného průmyslového vzoru Evropské unie, aby mezi ilustracemi obsaženými v takovém spise přesně identifikovala starší průmyslové vzory, kterých se dovolává na podporu svého návrhu.

40 Naproti tomu s ohledem na znění čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002, z něhož jednoznačně vyplývá, že individuální povaze zapsaného průmyslového vzoru Evropské unie mohou bránit pouze jiné průmyslové vzory dříve zpřístupněné veřejnosti, se nelze dovolávat patentu nebo patentového spisu, který byl dříve zpřístupněn veřejnosti, jako takového za účelem popření individuální povahy zapsaného průmyslového vzoru Evropské unie. Jak totiž v podstatě tvrdí vedlejší účastnice, individuální povahu napadeného průmyslového vzoru mohou zpochybnit pouze ilustrace obsažené v patentovém spisu, jelikož přezkum otázky, zda takový průmyslový vzor takovou povahu má, předpokládá srovnání jeho vzhledu se vzhledem konkrétního výrobku [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. května 2015, Senz Technologies v. OHIM – Impliva (Deštníky), T-22/13 a T-23/13, EU:T:2015:310, bod 24 (nezveřejněný)]. Pokud tyto ilustrace prezentují různé způsoby vytváření výrobku v souladu s vynálezem, na který se vztahuje dotčený patent, přísluší osobě navrhující prohlášení neplatnosti, aby mezi těmito ilustracemi přesně identifikovala průmyslové vzory, které zamýšlí uplatnit jako starší průmyslové vzory ve smyslu čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002.

41 V projednávané věci z pasáží citovaných v bodech 7 a 8 výše, a zejména z bodů II a III přílohy obsahující odůvodnění jednoznačně vyplývá, že vedlejší účastnice měla za to, že pouze dvě ilustrace 1 obsažené v dotčených patentových spisech představují starší průmyslové vzory ve smyslu článku 6 nařízení č. 6/2002. Jak správně uvádějí EUIPO a vedlejší účastnice, pouze v souvislosti s těmito ilustracemi vedlejší účastnice tvrdila, že celkový dojem, který vyvolávají, odpovídá celkovému dojmu vyvolanému napadeným průmyslovým vzorem, takže v projednávané věci pouze tyto ilustrace představují starší průmyslové vzory D1 a D2 (viz body 5 a 9 výše). Vedlejší účastnice tak přesně identifikovala starší průmyslové vzory, kterých se dovolává na podporu návrhu na prohlášení neplatnosti.

42 Z toho vyplývá, že je třeba odmítnout argumenty žalobkyně, na jejichž základě tvrdí, že vedlejší účastnice na podporu návrhu na prohlášení neplatnosti uplatnila nejen starší průmyslové vzory D1 a D2, ale obecně dotčené patentové spisy, v nichž jsou obsaženy, a tedy i další ilustrace a popis vynálezu, které jsou v nich obsaženy.

43 Za těchto okolností není na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, nezbytné chápat vynález chráněný dotčenými patenty, jelikož tyto patenty vedlejší účastnice neuplatňuje jako starší průmyslové vzory ve smyslu článku 6 nařízení č. 6/2002 a každopádně nejsou jako takové relevantní (viz bod 40 výše).

44 Z téhož důvodu musí být odmítnut i argument žalobkyně, podle kterého je třeba za účelem určení celkového dojmu vyvolaného dotčenými patenty zohlednit vnímání specificky vzdělaných odborníků. Vedlejší účastnice na podporu návrhu na prohlášení neplatnosti neuplatnila uvedené patenty jako takové, ale uplatnila pouze starší průmyslové vzory D1 a D2, jejichž posouzení je třeba provést z hlediska informovaného uživatele (viz bod 32 výše).

45 Konečně v rozsahu, v němž žalobkyně tvrdí, že starší průmyslové vzory D1 a D2 nejsou „čitelné“ bez použití jiných ilustrací a vysvětlení, které jsou rovněž obsaženy v dotčených patentových spisech, Tribunál konstatuje, že evidentně tyto starší průmyslové vzory, vyobrazené v bodech 5 a 9 výše, jasně zobrazují hvězdu s několika cípy, z nichž lze dovodit, že některé z nich mají trojúhelníkovou základnu, zatímco jiné mají čtvercovou základnu. Tyto průmyslové vzory mají rovněž některé plochy vyšrafované a obsahují tečkované čáry, což pro vzory s trojrozměrným vyobrazením není neobvyklé.

46 Je zajisté pravda, že není možné chápat odkazy na vysvětlení uvedená ve starších průmyslových vzorech D1 a D2 ve formě písmen bez použití těchto vysvětlení, která jsou uvedena v popisné části dotčených patentových spisů, a nikoli v uvedených starších průmyslových vzorech samotných. Tyto odkazy však nijak nebrání tomu, aby byl pochopen vzhled výrobku vyplývající z jeho znaků, zejména z linií, obrysů, barev, tvaru, struktury povrchu, nebo materiálu výrobku jako takového, nebo jeho dekoru, a tedy průmyslového vzoru ve smyslu čl. 3 bodu 1 nařízení č. 6/2002.

47 Vzhledem k tomu, že argumenty žalobkyně na podporu prvního žalobního důvodu se jeví jako neopodstatněné, vyplývá z toho, že odvolací senát měl správně za to, že posouzení individuální povahy napadeného průmyslového vzoru musí být provedeno pouze ve vztahu ke starším průmyslovým vzorům D1 a D2 a další prvky obou dotčených patentových spisů obsahujících tyto starší průmyslové vzory, a sice písemná prezentace vynálezu a další ilustrace v nich obsažené, nemohou být zohledněny.

48 První žalobní důvod tedy musí být zamítnut.

Ke druhému žalobnímu důvodu vycházejícímu z nesprávných právních posouzení v rozsahu, v němž měl odvolací senát za to, že žádný z kolidujících průmyslových vzorů neobsahuje konkávní drážky nebo konvexní výdutě a že ze starších průmyslových vzorů D1 a D2 nevyplývá možnost je složit

49 V rámci druhého žalobního důvodu žalobkyně uplatňuje nesprávná právní posouzení v rozsahu, v němž měl odvolací senát za to, že žádný z kolidujících průmyslových vzorů neobsahuje konkávní drážky nebo konvexní výdutě a ze starších průmyslových vzorů D1 a D2 nevyplývá možnost je složit.

50 Podle žalobkyně je nesporné, že napadený průmyslový vzor neobsahuje konkávní drážky a jeho cípy jsou „hladké“. Pokud jde o starší průmyslové vzory D1 a D2, i když se neodkazuje na patentové spisy, v nichž jsou obsaženy, ale pouze na starší průmyslové vzory D1 a D2, je obtížné pochopit, proč v nich odvolací senát nechtěl spatřovat konkávní drážky nebo konvexní výdutě. Starší průmyslový vzor D1 podle ní neznázorňuje jakoukoli hvězdu, ale „svítící skládací hvězdu“ a starší průmyslový vzor D2 se výslovně vztahuje na „skládací svítilnu“. Skládací hvězda přitom nutně vykazuje specifické koncepční vlastnosti, které umožňují ji složit. Technický koncept nezbytný pro možnost složení tvaru „Annaberger Faltstern“, na nějž se jasně vztahují dotčené patentové spisy obsahující uvedené starší průmyslové vzory, je rozpoznatelný pouze na základě starších průmyslových vzorů D1 a D2, které mají specifické rysy a čáry směřující do středu, identifikované písmeny „n“ a „o“. Písmeno „n“ označuje výduť, kterou představuje šrafování, zatímco písmeno „o“ označuje drážku odpovídající výduti ve tvaru „n“. Při postupu skládání hvězdy drážka svrchu přesně zapadne do výdutě a naopak výduť zapadne do drážky, což je jediný postup, který umožní složení hvězdy. Tvrzení vedlejší účastnice, podle něhož takto uvedené zvláštní vlastnosti tvaru v nich nebyly zobrazeny, je nesprávné. Záhyby směřující dovnitř a ven, které jsou nezbytné pro fungování tvaru „Annaberger Faltstern“, který je patentován, jsou viditelné pouze ve starších průmyslových vzorech D1 a D2 díky rysům, šrafováním a čarám směřujícím do středu, aniž je nutné odkazovat na dotčené patentové spisy. Napadený průmyslový vzor tyto zvláštnosti nemá. Skutečnost, že tytéž zvláštnosti jsou výslovně označeny písmeny „n“ a „a“, podněcuje informovaného pozorovatele k podrobnějšímu zkoumání starších průmyslových vzorů D1 a D2, které představují tvar „Annaberger Faltstern“. I osoby, které ze zvláštností vzorů, které jsou jasně viditelné, ani z identifikace písmeny nevyvozují, že jde o drážky a výdutě, jsou motivovány k tomu, aby se blíže zajímaly o dotčené patentové spisy, a pochopí tak, že to má označovat možnost složení tvaru „Annaberger Faltstern“.

51 Podle žalobkyně vedlejší účastnice namítla proti napadenému průmyslovému vzoru dva dotčené patentové spisy, jejichž předmětem je „svítící skládací hvězda“ nebo „skládací svítilna“. Zvláštní vlastnost hvězdy vyplývá podle ní z kombinace starších průmyslových vzorů D1 a D2 a ilustrací označených jako „Fig. 2.“ (ilustrace 2) obsažených rovněž v dotčených patentových spisech. Starší průmyslové vzory D1 a D2 samy o sobě nepředstavují starší průmyslové vzory, ale pouze část takových průmyslových vzorů.

52 Žalobkyně dále dodává, že odvolací senát v rozhodnutí v souběžné věci, ve které byl vydán rozsudek ze dne 13. prosince 2023, Light Tec v. EUIPO – DecoTrend (Stínidla lamp) (T-10/23, nezveřejněný, EU:T:2023:804), sice nezkoumal patentové spisy dotčené v projednávané věci, které byly v této souběžné věci rovněž uplatněny na podporu návrhu na prohlášení neplatnosti napadeného průmyslového vzoru podaného jiným podnikem, avšak uvedl, že neshledává, v čem jsou úvahy zrušovacího oddělení v dané věci, podle nichž má napadený průmyslový vzor individuální povahu ve vztahu k průmyslovým vzorům uvedeným v těchto patentových spisech, nesprávné. Žaloba tohoto jiného podniku proti tomuto rozhodnutí odvolacího senátu v této souběžné věci byla uvedeným rozsudkem zamítnuta. Podle žalobkyně by se stejná logika měla použít i v projednávané věci.

53 EUIPO a vedlejší účastnice argumenty žalobkyně zpochybňují.

54 Nejprve je třeba odmítnout argument EUIPO, podle něhož je druhý žalobní důvod irelevantní, jelikož s ohledem na analýzu prvního žalobního důvodu bylo vrácení věci zrušovacímu oddělení provedené odvolacím senátem v napadeném rozhodnutí odůvodněné. Jak totiž správně uvádí

žalobkyně, vrátí-li na základě čl. 60 odst. 2 nařízení č. 6/2002 odvolací senát věc k dalšímu jednání zrušovacímu oddělení, toto oddělení je vázáno odůvodněním rozhodnutí odvolacího senátu, pokud se skutkový stav nezmění.

55 V projednávané věci odvolací senát v bodě 45 napadeného rozhodnutí uvedl, že nemůže rozpoznat „konkávní drážky“ ani v napadeném průmyslovém vzoru, ani ve starších průmyslových vzorech D1 a D2 a ani z přezkumu uvedených starších průmyslových vzorů nevyplývá, že hvězdy je „možné složit“. Vrátil věc zrušovacímu oddělení za účelem pokračování v řízení o prohlášení neplatnosti, přičemž měl za to, že by to účastníkům řízení umožnilo podat k němu odvolání proti rozhodnutí ve věci samé (body 52 a 53 napadeného rozhodnutí a bod 2 výroku tohoto rozhodnutí). I když z bodu 53 napadeného rozhodnutí vyplývá, že odvolací senát měl v podstatě za to, že meritum návrhu na prohlášení neplatnosti dosud nebylo analyzováno, nic to nemění na tom, že pokud jde o otázku viditelnosti „konkávních drážek“ a „možnosti složení“, odvolací senát v uvedeném bodě zaujal konečné stanovisko. Mimoto vzhledem k tomu, že se skutkový stav nezměnil, je podle čl. 60 odst. 2 nařízení č. 6/2002 zrušovací oddělení těmito dvěma zjištěními odvolacího senátu vázáno.

56 Pokud jde dále o napadený průmyslový vzor, jak správně poznamenává žalobkyně, je skutečně nesporné, že tento průmyslový vzor nevykazuje „konkávní drážky“, jak konstatoval odvolací senát v bodě 45 napadeného rozhodnutí.

57 Pokud jde o starší průmyslové vzory D1 a D2, Tribunál konstatuje, že z těchto starších průmyslových vzorů evidentně nevyplývají ani „konkávní drážky“, ani jakákoli „možnost složení“.

58 Je pravda, že starší průmyslové vzory D1 a D2 obsahují na některých plochách šrafování, tečkované čáry a odkazy ve formě rysů a písmen. Není však neobvyklé, že v trojrozměrném vzoru, jako je tomu jasně v případě starších průmyslových vzorů D1 a D2, jsou některé plochy vyšrafované a některé čáry, které nejsou ve vyobrazeném pohledu viditelné, jsou tečkované, a to právě s cílem, aby bylo vyobrazení trojrozměrného předmětu čitelnější. Z žádného z těchto aspektů prezentace nevyplývá, že by vyobrazený předmět obsahoval „konkávní drážky“ nebo že se jedná o předmět, jehož vyobrazený tvar je získán poskládáním určitého předmětu, který je plochý, ale který je „možné složit“.

59 Jak ve skutečnosti správně poznamenávají EUIPO a vedlejší účastnice, žalobkyně se svými argumenty na podporu druhého žalobního důvodu v podstatě snaží využít nejen starší průmyslové vzory D1 a D2, ale spíše další prvky dotčených patentových spisů, v nichž jsou obsaženy, zejména další ilustrace a popis vynálezu, kterého se tyto spisy týkají. Z analýzy prvního žalobního důvodu provedené v bodech 24 až 48 výše přitom vyplývá, že v projednávané věci měl odvolací senát správně za to, že není namístě zohlednit tyto další prvky dotčených patentových spisů, které se netýkají starších průmyslových vzorů D1 a D2 jako takových.

60 V důsledku toho jsou pro starší průmyslové vzory D1 a D2 irelevantní okolnosti, na které poukazuje žalobkyně, a sice okolnosti, podle nichž jsou zaprvé tyto průmyslové vzory označeny v dotčených patentových spisech jako „svítící skládací hvězda“ nebo „skládací svítilna“, zadruhé že se uvedené spisy týkají tvaru „Annaberger Faltstern“ a zatřetí že uvedené starší průmyslové vzory obsahují odkazy ve formě rysů a písmen na vysvětlení uvedená v týchž spisech.

61 Z toho vyplývá, že odvolací senát správně konstatoval, že starší průmyslové vzory D1 a D2 neobsahují „konkávní drážky“ a nevyplývá z nich ani „možnost složení“.

62 Konečně, pokud jde o odkaz žalobkyně na rozhodnutí odvolacího senátu, o které šlo v rozsudku ze dne 13. prosince 2023, Stínidla lamp (T-10/23, nezveřejněný, EU:T:2023:804), stačí konstatovat, podobně jako EUIPO a vedlejší účastnice, že odvolací senát v uvedené věci neprovedl analýzu starších průmyslových vzorů D1 a D2 dotčených v projednávané věci (které odpovídají průmyslovým vzorům D4 a D3 v tomto jiném rozhodnutí odvolacího senátu).

63 Z bodů 25 až 27 rozhodnutí odvolacího senátu uvedeného v bodě 62 výše totiž vyplývá, že odvolací senát v něm nejprve odmítl zkoumat starší průmyslové vzory D1 a D2 dotčené v projednávané věci (odpovídající průmyslovým vzorům D4 a D3 v tomto jiném rozhodnutí odvolacího senátu), když měl za to, že byly uplatněny opožděně. Odvolací senát dále konstatoval, že osoba navrhující prohlášení neplatnosti v uvedené věci nepředložila argumenty k vyvrácení posouzení zrušovacího oddělení, podle kterého má napadený průmyslový vzor individuální povahu ve vztahu k průmyslovým vzorům D1 a D2, jak byly označeny v tomto jiném rozhodnutí, ačkoli argumentovala pouze na základě starších průmyslových vzorů D1 a D2 dotčených v projednávané věci (průmyslové vzory D4 a D3 v tomto jiném rozhodnutí). Konečně konstatoval, že neshledává žádný důvod, proč by odůvodnění zrušovacího oddělením mělo být nesprávné, a proto jej potvrdil.

64 Z toho proto jednoznačně vyplývá, že jedinou úvahou zrušovacího oddělení, kterou odvolací senát uvedl, a tedy jedinou úvahou, kterou mohl potvrdit, je úvaha týkající se průmyslových vzorů D1 a D2, jak byly označeny v tomto jiném rozhodnutí odvolacího senátu, které nejsou předmětem projednávané věci. Pokud jde o starší průmyslové vzory D1 a D2, o které jde v projednávané věci (odpovídající průmyslovým vzorům D4 a D3 v tomto jiném rozhodnutí odvolacího senátu), toto rozhodnutí se omezuje na to, že nejsou zahrnuty do analýzy a na konstatování, že osoba navrhující prohlášení neplatnosti v uvedené věci nicméně svou argumentaci omezila na tyto starší průmyslové vzory. Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, se tedy odvolací senát nijak nevyjádřil k otázce, zda má průmyslový vzor napadený v projednávané věci individuální povahu ve vztahu ke starším průmyslovým vzorům D1 a D2, o které jde v projednávané věci (průmyslové vzory D4 a D3 v tomto jiném rozhodnutí).

65 Druhý žalobní důvod je tedy třeba rovněž zamítnout.

Závěry

66 Vzhledem ke všem výše uvedeným úvahám a vzhledem k tomu, že žádnému ze žalobních důvodů, kterých se žalobkyně dovolává na podporu svých návrhových žádání, nelze vyhovět, je třeba žalobu v plném rozsahu zamítnout.

67 Pokud jde o první bod návrhových žádání vedlejší účastnice, je třeba uvést, že tento bod směřuje k tomu, aby Tribunál zamítl žalobu a prohlásil napadený průmyslový vzor za neplatný. Tento bod návrhových žádání lze chápat tak, že směřuje zejména k tomu, aby Tribunál změnil napadené rozhodnutí ve smyslu čl. 61 odst. 3 nařízení č. 6/2002, když přijme rozhodnutí, které měl odvolací senát přijmout v souladu s ustanoveními uvedeného nařízení.

68 V tomto ohledu je třeba uvést, že přezkum, který Tribunál provádí v souladu s článkem 61 nařízení č. 6/2002, je přezkumem legality rozhodnutí odvolacích senátů EUIPO a rozhodnutí, které je předmětem žaloby, může zrušit nebo změnit pouze tehdy, když v okamžiku, kdy bylo rozhodnutí vydáno, existoval některý z důvodů pro jeho zrušení nebo změnu uvedených v čl. 61 odst. 2 tohoto nařízení. Z toho vyplývá, že pravomoc změnit rozhodnutí přiznaná Tribunálu neznamená, že by měl pravomoc nahradit posouzení odvolacího senátu vlastním posouzením,

natož provést posouzení v otázce, ke které se odvolací senát ještě nevyjádřil. Výkon pravomoci změnit rozhodnutí se proto musí v zásadě omezovat na situace, kdy je Tribunál po přezkumu posouzení provedeného tímto senátem schopen určit na základě prokázaných skutkových a právních okolností, jaké rozhodnutí měl dotčený odvolací senát přijmout [rozsudek ze dne 13. května 2015, Group Nivelles v. OHIM – Easy Sanitairy Solutions (Sprchový odtokový žlab), T-15/13, EU:T:2015:281, bod 89].

69 V projednávané věci je třeba uvést, že z výše uvedeného vyplývá, že napadené rozhodnutí není stiženo jedním z důvodů pro zrušení nebo změnu uvedených v čl. 61 odst. 2 nařízení č. 6/2002 a že odvolací senát vrátil věc zrušovacímu oddělení za účelem pokračování v řízení o prohlášení neplatnosti, přičemž měl za to, že by to účastníkům řízení umožnilo podat k němu odvolání proti rozhodnutí ve věci samé (body 52 a 53 napadeného rozhodnutí a bod 2 výroku tohoto rozhodnutí). Odvolací senát měl tedy v podstatě za to, že žádné oddělení EUIPO dosud neposoudilo meritum návrhu na prohlášení neplatnosti.

70 Za těchto okolností Tribunálu nepřísluší posuzovat meritum návrhu na prohlášení neplatnosti v rámci návrhu na změnu napadeného rozhodnutí, jelikož se odvolací senát v tomto ohledu ještě nevyjádřil. Vzhledem k tomu, že vedlejší účastnice v prvním bodě návrhových žádání navrhuje, aby Tribunál prohlásil napadený průmyslový vzor za neplatný, nelze tomuto bodu návrhových žádání vedlejší účastnice vyhovět.

71 Kromě toho v rozsahu, v němž vedlejší účastnice ve druhém bodě návrhových žádání vyzývá Tribunál, aby vrátil věc zrušovacímu oddělení, stačí připomenout, že vzhledem k tomu, že se tímto rozsudkem zamítá žaloba směřující proti napadenému rozhodnutí, další průběh řízení o prohlášení neplatnosti nadále upravuje bod 2 výroku tohoto rozhodnutí.

K nákladům řízení

72 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

73 Vzhledem k tomu, že vedlejší účastnice řízení požadovala náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů vynaložených vedlejší účastnicí. Vzhledem k tomu, že vedlejší účastnice požadovala, aby byla žalobkyni uložena náhrada „veškerých nákladů týkajících se řízení o prohlášení neplatnosti“, je třeba připomenout, že vzhledem k tomu, že se tímto rozsudkem zamítá žaloba směřující proti napadenému rozhodnutí, náklady vynaložené v řízení před zrušovacím oddělením a v řízení před odvolacím senátem nadále upravují body 3 a 4 výroku tohoto rozhodnutí [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. ledna 2023, Zielonogórski Klub Żużlowy Sportowa v. EUIPO – Falubaz Polska (FALUBAZ), T-703/21, nezveřejněný, EU:T:2023:19, bod 103 a citovaná judikatura].

74 Naproti tomu, jelikož EUIPO požadoval, aby byla žalobkyni uložena náhrada nákladů řízení pouze v případě, že se bude konat jednání, je třeba s ohledem na to, že se jednání nekonalo, rozhodnout, že EUIPO ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (první senát)

rozhodl takto:

1) **Žaloba se zamítá.**

2) **Společnost DecoTrend GmbH ponese kromě vlastních nákladů řízení i náklady řízení vynaložené společností B.K.Licht GmbH & Co. KG.**

3) **Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ponese vlastní náklady řízení.**

Buttigieg Schwarcz Tichy-Fisslberger

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 1. července 2026.

Podpisy